

gen extraordinært behandles, det vil sige, at denne Sag kan komme til 1ste Behandling idag, uagtet Udvalgets Betænkning ikke har henligget de i Forretningsordenen forestrevede trede Gange 24 Timer. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig i Anledning af dette formelle Spørgsmaal, om Sagen maa komme til 1ste Behandling.

Ordføreren (Uusgaard): For nogle faa Dieblifte maa jeg tillade mig at udbede mig den ærede Forsamlings Tid og Opmærksomhed. Jeg har hørt omtale som et Rygte, og jeg har seet det selv offentligt antydet som et Rygte, at den Komitee, som har været nedsat i nærværende Sag, ikke skulde have vist nogen syn-derlig Interesse for at fremme det Lovforslag, som her er under Forhandling, eller, hvad der vel siger det Samme, at Komiteen skulde gjerne have ønsket, at Sagen var bleven udsat for denne Sæssion. Jeg erklærer herved paa Komiteens Vegne dette Rygte for aldeles usandt, uhjemlet og ubefoiet. Den ærede Forsamling vil erindre, at vi modtog først denne Sag her, saaledes at den kom til indledende Behandling den 22de Februar. Paa samme Tid, eller kort iforveien, havde vi modtaget, deels fra Regjeringen, deels fra det andet Thing, adskillige meget vigtige Sager. Vi havde modtaget Finantsagen, vi havde modtaget Invalideloven, vi havde modtaget Sagen om de blandede Hgtefaber. Disse Sager medtog i og for sig en meget betydelig Tid for Forsamlingen, og der var de første 14 Dage derefter Møde her saa at sige hver Dag til langt ud paa Eftermiddagen, og undertiden Aftenmøder, der trak ud, jeg kan næsten sige til Natten. Flere af de Medlemmer, der vare i Komiteen, vare tillige Medlemmer af flere af de andre Komiteer. Det var da virkelig temmelig ubilligt at forlange, at man paa den Tid tillige skulde kunne sætte sig saaledes ind i denne Sag, at man kunde afgive en velmotiveret Betænkning derover. Imidlertid har Komiteen virkelig i denne Henseende gjort sig al mulig Umage, og naar man seer hen til den Tid, som saaledes har været levnet os, troer jeg, at man snarere maa vide navnlig de Medlemmer, som have villet gjøre sig nærmere bekendt med Sagen, Tak, fordi de, uagtet de mange

andre Arbejder, som de desforuden have havt, have saaledes gjort sig bekendt med denne Sag, at de med Samvittighedsfuldhed have kunnet afgive denne Betænkning.

Hvad mig selv angaaer, som Formand i denne Sag, er jeg mig bevidst, at det har været mit personlige Ønske, at denne Sag skulde fremmes netop i denne Sæssion, og jeg har udtrykkelig udtalt mig herom for mange af Thingets Medlemmer, jeg har udtalt mig herom for den høitærede Finantsminister, og jeg har i denne Henseende gjort Alt, hvad der stod i min Magt, ligesom jeg ogsaa er overbevist om, at Komiteens øvrige Medlemmer ville indrømme, at jeg har forskaffet dem alle de Oplysninger, som de have ønsket snarest muligt, jeg kunde gjerne sige dieblifte sig (Ja!), og Komiteens Medlemmer ville ogsaa kunne bevidne, at jeg til det Alleryderste har bestræbt mig for at fremme Sagen, (Ja!) saaat jeg endogsaa med Hensyn til Betænkningen har maattet affatte den paa en for mig selv mindre fyldestgjørende Maade. Jeg erklærer saaledes endnu engang dette Rygte for usandt, uhjemlet og ubefoiet.

Formanden: Maaftæe jeg dog maatte tillade mig at bemærke, at Spørgsmaalet for Diebliffet kun angaaer, om der med Hensyn til denne Sag skal finde en extraordinair Behandling Sted.

Ordføreren: Ja, ganske rigtigt; jeg vilde ogsaa netop af de Bemærkninger, jeg nys fremsatte, have draget den Slutning, at det er mit og Komiteens Ønske, at denne Sag maa blive behandlet saa hurtigt som muligt, saa at den kan blive tilendebragt i denne Sæssion.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig om, hvorvidt den omhandlede Afvigelse fra Forretningsordenen skulde finde Sted, fattedes Spørgsmaalet desangaaende under Afstemning og besvarede med 33 Stemmer eenstemmigt bekræftende.

Efterat have gjort opmærksom paa 2 Trykfeil i Udvalgets Betænkning, hvilken findes i Anhang B. til Rigsdagstidenden Nr. 55, Nr. LXIV., som ville findes anførte under Rettelser i Anhang B. Nr. 56 bemærkede

Ordføreren: Det ærede Thing vil af